

Efter det foreliggende forslag skal ligningslovens § 7, litra a, herefter kun angå gaver, der hidrører fra indsamlede midler. Skattefriheden for sådanne gaver er efter den gældende regel betinget af, at gaven er oppebåret „én gang for alle“, og at den alene har karakter af en anerkendelse af modtagerens fortjenester. Der foreslås ingen ændring heri.

Ifølge § 2, stk. 2, skal den ændrede § 7, litra a, finde anvendelse på gaver, der ydes den 1. januar 1968 eller senere.

Til § 1, nr. 3.

Det foreslås at tilvejebringe lovhjælp for, at beløb, der hidrører fra udbetaling af visse beboerindskud i det almennyttige boligbyggeri, ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Efter § 14, stk. 1, i lov nr. 245 af 8. juni 1967 om boligbyggeri har boligtagere i boligselskaber, der driver almennyttig boligvirksomhed, ret til indeksregulering af beboerindskud (boligandel eller boligindskud). I almennyttig boligvirksomhed skal opsparring ved overskud ved en afdelings eller selskabets drift samt ved afdrag på prioriteter indgå i en byggefond og anvendes til nyt boligbyggeri eller modernisering af bestående ejendom. Overskuddet kan således ikke tilfalde boligtagerne. Indeksordningen trådte i kraft 1. september 1965. Nærmere regler foreligger i boligministeriets bekendtgørelse nr. 278 af 20. juni 1967.

Reglerne om indeksregulering af beboerindskud finder også anvendelse på indskud fra brugere af lokaler, der anvendes helt eller delvis til andet end beboelse.

Indeksreguleringen træder i stedet for ret til forrentning af byggefondsopsparring. Den tilkommer ikke boligtagere, der har ret til rente af godskrevet byggefondsopsparring i foretagendet, og som ikke ønsker denne ret afløst af indeksregulering af beboerindskuddet.

Indskudsbeløbet og indekstillaet tilfalder først boligtageren, når hans lejlighed overtages af en anden boligtager, og indekstillaet beregnes også først på dette tidspunkt. Efter gældende lov skal de udbetalte beløb i en del tilfælde beskattes efter reglerne i ligningslovens § 16 B. Dette var næppe tilsigtet, da loven om boligbyggeri blev udfærdiget.

Til § 1, nr. 4-5.

De her foreslåede ændringer i reglerne om befordringsfradrag er forudsat i den tidligere omtalte betænkning fra folketingets kildeskatteudvalg (Folketingstidende 1966-67, 2. samling, Tillæg B, sp. 187).

For at lette overskueligheden foreslås det at dele ligningslovens § 9, stk. 6, i 4 nye paragraffer (§§ 9 B-9 E), hvortil bemærkes:

Til § 9 B.

Bestemmelsen afløser den gældende ligningslovs § 9, stk. 6, 1. pkt.

Det foreslås at begrænse reglen om fradrag for udgifter til befordring som følge af skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder på den måde, at reglen kun skal gælde, når den skattepligtige har haft 2 eller flere arbejdssteder uden for sin bopæl eller dennes umiddelbare nærhed.

For så vidt angår flere samtidige arbejdssteder, vil den foreslåede begrænsning i hovedtræk virke således:

Når den skattepligtige kun har én arbejdsplads foruden arbejdsstedet på bopælen, afskæres han helt fra at få fradrag efter reglen om flere samtidige arbejdssteder. I sådanne tilfælde kan der herefter alene blive tale om fradrag efter reglerne om befordring mellem hjem og arbejdsplads (jfr. de foreslåede §§ 9 C og 9 D).

Når den skattepligtige har flere samtidige arbejdssteder uden for bopælen, sker der ingen ændring i de hidtil gældende regler.

I praksis er grænsen mellem tilfælde, hvor den skattepligtige har flere samtidige arbejdssteder, og tilfælde, hvor han har skiftende arbejdssted, ofte noget flydende. Ifølge forslaget skal begrænsningen derfor gælde på begge disse områder.

Efter den foreslåede formulering af § 9 B omfatter begrænsningen ikke blot arbejdssteder på den skattepligtiges sædvanlige bopæl, men også tilfælde, hvor det f. eks. er et sommerhus, der tjener som arbejdssted. Ved reglens anvendelse må der ses hen til bopælsforholdene i den periode, for hvilken der er tale om at foretage fradrag efter § 9 B.

Bestemmelsen om arbejdssted i umiddelbar nærhed af bopælen vil kunne få betydning, når den skattepligtige har bolig (f. eks. tjeneste- eller lejebolig) i en vis kortere afstand fra et arbejdssted.

Til § 9 C.

Bestemmelsen afløser reglerne i ligningslovens § 9, stk. 6, 2.-6. pkt.

Efter ligningslovens § 9, stk. 6, 2. pkt., kan den skattepligtiges og de med ham sambeskattede personers nødvendige udgifter til befordring mellem den sædvanlige bopæl og arbejdspladsen fradrages i det omfang, de samlede udgifter har oversteget 400 kr. Denne grænse foreslås ændret til 600 kr.

Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede befordringsudgifter kan der efter de gældende regler